

12.7.2010

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 1665/2009 af Peter Brown, britisk statsborger, om begrundelsen for forbuddet mod anvendelse af strykninhydrochlorid til skadedyrsbekæmpelse i henhold til direktiv 98/8/EF

1. Sammendrag

Andrageren bestrider begrundelsen for forbuddet mod anvendelse af strykninhydrochlorid til skadedyrsbekæmpelse (muldvarpe), som foreskrevet i direktiv 98/8/EF, som trådte i kraft den 1. september 2006. Andrageren føler sig krænket, fordi han har mistet sit firma på grund af dette forbud, som han finder uberettiget. Desuden mener han, at de alternative metoder til bekæmpelse af muldvarpe er dyrere og mindre effektive.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 24. februar 2010). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 12. juli 2010.

"Andragendet

Andrageren er utilfreds med omkostningerne ved at forsvare et aktivt stof inden for rammerne af det omhandlede vurderingsprogram. Et forsvar for strykninhydrochlorid ville have krævet, at han skulle betale et gebyr på 5 mio. GBP. Han anser regulering på EU-niveau for at være overflødig, da pesticider allerede i årtier har været omfattet af regulering i Det Forenede Kongerige, og han mener også, at alternative metoder til mulvarpebekæmpelse er dyre og ineffektive. Andrageren er af den opfattelse, at Kommissionen ikke som lovet har foretaget en ordentlig konsekvensvurdering, og han føler, at undersøgelsen ikke kom nok frem i offentligheden og ikke var dokumenteret. Han mener, at han er blevet frataget sin ejendomsret og derfor er berettiget til

økonomisk erstatning. Han påstår også, at der findes dokumentation til støtte for fortsat brug af strykninhydrochlorid, hvorimod andre kemikalier, der stadigvæk er på markedet, er farlige.

Kommissionens bemærkninger

Med biociddirektiv 98/8/EF¹ indførtes en systematisk undersøgelse inden for rammerne af et 14-årigt vurderingsprogram af aktive stoffer i biocidholdige produkter, der var blevet markedsført inden den 14. maj 2000 (de såkaldte "eksisterende" aktive stoffer). Til det formål skulle biocidvirksomhederne identificere alle de aktive stoffer, de brugte i deres produkter, og hvis de ønskede at fortsætte med at anvende dem, skulle de meddele deres hensigt om at indsende fuldstændige oplysninger med henblik på at få foretaget en vurdering (effektivitets- og risikovurdering).

For de aktive stoffer, der kun blev identificeret, dvs. som blev forsvaret af virksomhederne ved hjælp af oplysninger (listen blev vedtaget i 2003), indførtes en udfasningsperiode (indtil 1.9.2006), hvorefter de ikke længere kunne anvendes til biocidmæssige formål. Dette var tilfældet med strykninhydrochlorid.

Som følge heraf er der ikke nogen anden mulighed for at markedsføre strykninhydrochlorid til bekæmpelse af muldvarpe end at fremlægge de krævede oplysninger til vurdering i overensstemmelse med biociddirektivets artikel 11. Hvis en virksomhed ville fremlægge et dossier for stryknin, og resultatet af vurderingen var positivt, ville stoffet derfor kun kunne blive markedsført igen efter færdiggørelse af vurderingsproceduren, vedtagelse og gennemførelse i national lov af det direktiv, som stoffet blev optaget i, og udstedelse af de relevante tilladelser på medlemsstatsniveau.

Bestemmelserne i direktivet om biocidholdige produkter gælder tilsvarende for alle aktive stoffer, der anvendes i biocidholdige produkter. Det er virksomhederne, der skal bære omkostningerne ved at indsamle de nødvendige oplysninger til risikovurderingen og også betale de nationale gebyrer til medlemsstaternes kompetente myndigheder for vurderingen. Indsamlingen og vurderingen af oplysningerne er imidlertid nødvendig for at sikre et højt niveau i beskyttelsen af miljø og menneskers sundhed. Muligheden for at få strykninhydrochlorid vurderet og godkendt til anvendelse i biocidholdige produkter inden for rammerne af biociddirektivet eksisterer stadigvæk, og hvis det ønskes gjort, skal de relevante oplysninger til risikovurderingen fremlægges, lige som det er tilfældet for alle andre aktive stoffer beregnet til anvendelse i biocidholdige produkter.

Den konsekvensvurdering fra oktober 2008, som andrageren henviser til, er "Vurdering af gennemførelsen af direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter (forelagt i overensstemmelse med direktivets artikel 18, stk. 5) og statusrapport om det arbejdsprogram, der er omtalt i samme direktivs artikel 16, stk. 2", af 8. oktober 2008 (KOM(2008)0620), hvori der henvises til en bestilt undersøgelse om gennemførelse af direktivet, der blev færdiggjort i oktober 2007². Sidstnævnte var baseret på en høring af interessenter, som blev iværksat på GD for Miljø's internetside i november 2006, og som omkring 280 interessenter deltog i. I undersøgelsen

¹ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1-63.

² Findes på internetsiden:

http://circa.europa.eu/Public/irc/env/bio_reports/library?l=/study_implementation/report_101007pdf/_EN_1.0_&a=d

analyseres følgerne af forbuddet mod en række aktive stoffer, herunder strykninchlorid. En af konklusionerne på vurderingen var, at direktivet om biocidholdige stoffer burde blive revideres, bl.a. med det formål at gøre det nemmere for SMV'er at overholde direktivet. Kommissionen levede op til sin forpligtelse som følge af denne konklusion den 12. juni 2009, da den vedtog et forslag til en forordning vedrørende biocidholdige produkter (KOM(2009)0267). Forslaget indeholder en række elementer, hvis formål er at gøre det nemmere at overholde direktivet, såsom ændring af visse oplysningskrav for at mindske omkostninger og gebyrnedsettelse for små og mellemstore virksomheder.

Konklusioner

Kommissionen har handlet inden for den lovgivningsramme, som biociddirektivet udgør, og som Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget. Derudover har den på konstruktiv vis forsøgt at forbedre direktivet i den foreslåede biocidforordning."